

Brenna k. Cieszyna – pomnik

Historia

Jedną z najaktywniejszych grup partyzanckich w okolicach Brennej był powstały w 1942 r. „Wędrowiec”. „Wędrowiec”, początkowo niezależny, od 1943 r. związał się ze strukturami AK. W 1944 r. dowódca „Wędrowca”, sierż. Wiktor Kania podjął decyzję o współpracy z przybyłym w sierpniu w okolice Brennej desantem radzieckich wywiadowców. Został za to odwołany przez inspektora rybnickiego AK, ale większa część partyzantów „Wędrowca” nadal współdziałała z partyzantami radzieckimi. W lutym 1945 r. pod dowództwem majora Wasilija Anisimowa rozpoczęli zakrojone na szeroką skalę działania zaczepne, w tym przejściowo opanowali Brenną. Kontratak jednostek niemieckich, 13 lutego 1945, połączony był z pacyfikacją miejscowości – **4 mieszkańców Brennej i 20 jeńców włoskich** spalono żywcem w stodole. W tym miesiącu oddziały niemieckie dokonały jeszcze **dwóch takich egzekucji**. Po zajęciu Brennej przez Armię Czerwoną oddział „Wędrowca” ujawnił się, wkrótce jednak część jego żołnierzy ponownie zeszła do podziemia.

Joanna Wawrzyniak

Pamięć

W położonej na górzystych terenach Śląska Cieszyńskiego Brennej [pow. cieszyński] znajduje się wiele krzyży, kamieni i grobów związanych z działaniami partyzantów podczas okupacji niemieckiej i z lat 1945-1947.

Ofiary z 13 lutego upamiętnia pomnik na miejscu zbrodni [ul. Wyzwolenia 69, za budynkiem Gminnego Ośrodka Kultury]. Zbiorowy grób ofiar II wojny [113 nazwisk] znajduje się na cmentarzu katolickim [ul. ks. Rudolfa].

Joanna Wawrzyniak

Informacje praktyczne

Brenna k. Cieszyna – pomnik

Dojazd: Brenna leży między Cieszynem a Bielskiem-Białą. Dojazd drogą lokalną od trasy międzynarodowej E75 lub drogi krajowej nr 93.

Brenna, Polen